

DECIZIE

25 ianuarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței,

judecător

judecători

Valentina Clevadî

Iuliana Oprea, Mariana Pitic

Ion Druță, Oleg Sternioală

examinând recursurile declarate de Emilian Alexandru prin intermediul reprezentantului, avocatul Selchin Igor și Ministerul Justiției, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Emilian Alexandru împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii executorii judecătorești Zaharescu Oleg și Țăruș Aurelia privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016 prin care s-a admis apelul declarat de Emilian Alexandru, s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 ianuarie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 13 octombrie 2015, Emilian Alexandru s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 09.03.2010 a înaintat o cerere de chemare în judecată la Judecătoria Ungheni cu privire la revendicarea de la Todiriță Sergiu a valorii bunurilor mobile în sumă de 40000 euro și a veniturilor obținute în sumă de 22250 dolari SUA.

La 26.04.2010, Judecătoria Ungheni a aplicat măsuri de asigurare a acțiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile mobile - autocamion de model „Mercedes 934.03” și o semiremorcă, inclusiv și pe bunurile imobile și conturile bancare ale pârâtului Todiriță Sergiu.

Menționează reclamantul că, în aceeași zi, la 26.04.2010, a depus cerere la Oficiul de executare Ungheni privind pornirea procedurii de executare în baza încheierii Judecătoriei Ungheni de asigurare a acțiunii, fiind astfel intentată procedura executorie nr. 9-286.

La 05.05.2010, prin încheierea executorului judecătoresc, a fost aplicat sechestrul pe bunul imobil cu nr. cadastral 9201108.228, constituit din teren pentru construcții cu suprafața de 0,07 ha și bunul imobil cu nr. cadastral 9201108.228.01, constituit din casa de locuit individuală cu suprafața de 125,6 m.p., amplasate în r-nul Ungheni, str. Națională, 30 A, precum și pe bunurile mobile - autocamionul de model „Mercedes 934.03” și semiremorca.

Afirmă reclamantul că, pe parcursul examinării cauzei, prima instanță a numit o ședință de judecată pentru data de 14.04.2011, orele 11.00, însă, avocatul său Igor Selchin, urma la data respectivă să participe în alte două ședințe de judecată, informând instanța despre imposibilitatea de a se prezenta la ședința de judecată respectivă, cu solicitarea amânării examinării pricinii. Cu toate acestea, instanța de judecată a dispus scoaterea cererii de pe rol, cu anularea măsurilor de asigurare a acțiunii.

În contextul dat, reclamantul susține că, nu a fost informat despre scoaterea de pe rol a cererii, acest fapt devenindu-i cunoscut avocatului de la greșier abia la data de 03.05.2011, motiv din care a expediat în adresa instanței, prin fax, o cerere privind eliberarea copieii încheierii respective.

Invocă că, instanța de judecată i-a încălcat dreptul la apărare, ignorând prevederile procesual civile, în special art.272 CPC, potrivit căruia, instanța urma să expedieze participanților la proces, care nu s-au prezentat în ședința de judecată, în cel mult 5 zile de la emitere, copiile de pe actele procesuale emise. Încheierea din 14.04.2011 privind scoaterea de pe rol a cererii a fost expediată în adresa avocatului său doar la 26.04.2011, fiind recepționată la 04.05.2011, iar ca urmare a solicitării avocatului din 03.05.2011 a copieii încheierii menționate, aceasta a fost expediată la 12.05.2011, fiind recepționată repetat la 16.05.2011.

Relevă că, în temeiul încheierii respective, pârâtul Todiriță Sergiu, la data de 04.05.2011, a depus o cerere la executorul judecătoresc Aurica Țăruș, solicitând anularea sechestrului de pe bunuri, iar ca rezultat, acesta a înstrăinat bunurile sale unor rude, și anume, Liliei Todiriță.

Menționează că, la 06 mai 2011, avocatul Igor Selchin a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Ungheni din 14.04.2011, iar la 06.09.2011, prin decizia Curții de Apel Bălți recursul a fost admis, cu casarea încheierii.

În final, în cadrul aceluiași proces, a obținut o hotărâre definitivă și irevocabilă în temeiul căreia a primit documentul executoriu nr.2-15/2014 din 26.05.2014 emis de Judecătoria Ungheni privind încasarea de la Todiriță Sergiu în beneficiul său a contravalorii cotei părți a bunului mobil în sumă de 25252,22 Euro și 6240 lei cheltuielile de judecată.

Indică că, la 09.02.2015, în calitate de creditor urmăritor a prezentat spre executare silită documentul executoriu, iar la aceeași dată prin încheierea nr. 084-329/2015, a fost intentată procedura de executare a documentului executoriu menționat supra.

Potrivit aceleiași încheieri, debitorului i s-a acordat termen de executare benevolă de 15 zile. Având două adrese, a fost citat pe ambele, însă nu s-a prezentat la executorul judecătoresc. Prin intermediul bazei de date, executorul judecătoresc a stabilit că debitorul a părăsit hotarele Republicii Moldova la data de 12.09.2012.

Mai indică că, în cadrul procedurii de executare debitorului i-au fost aplicate măsuri de asigurare prin aplicarea interdicției la Camera Înregistrării de Stat, la Ministerul Tehnologiei Informaționale, Departamentul de documentare a populației, Direcția de înregistrare a transportului și calificare a conducătorilor auto și la ÎS „Cadastru”.

În urma verificării bazelor de date deținute de aceste autorități, executorului judecătoresc i-a fost comunicat că debitorul nu figurează în calitate de asociat la societățile comerciale înregistrate în Registrul de stat al persoanelor juridice și întreprinzătorilor individuali, nu dispune de careva bunuri ce ar putea fi urmărite, de conturi bancare și surse financiare, pasibile de urmărit în contul achitării datoriei.

În temeiul art. 66 și art. 86 alin. (1) lit. b), d) Cod de executare, executorul judecătoresc Olga Zaharescu, la data 23.09.2015, a dispus restituirea fără executare a documentului executoriu nr.15/2014 din 26.05.2014, emis de Judecătoria Ungheni.

Prin încheierea aceluiși executor judecătoresc din 21.09.2015, a fost admisă cererea sa cu privire la calcularea dobânzii, fiind dispusă încasarea de la Todirița Sergiu în beneficiul său a dobânzii de întârziere calculate până la 21.09.2015 în mărime de 3749,92 euro și 1051,57 lei.

În final, reclamatul invocă că, statul poate răspunde pentru o datorie neexecutată de către un privat dacă nu a depus diligență întru asigurarea acțiunii. Răspunderea statului (din vina autorităților naționale, instanțelor judecătorești naționale) survine și în cazul în care la momentul examinării cauzei debitorul deținea bunuri (fiind aplicate sechestre ca măsuri asigurătorii întru executarea eventualei hotărâri), iar în urma actului judecătoresc, aceste sechestre au fost ridicate, bunurile fiind trecute pe numele altor persoane, fapt care la cazul dat a dus la imposibilitatea executării hotărârii.

Opinează că, instanța de judecată - Judecătoria Ungheni, l-a lipsit de dreptul de executare în termen rezonabil a documentului executoriu, deoarece, din vina acesteia manifestată prin anularea măsurilor de asigurare și neinformarea în termen despre actul emis, a fost imposibilă executarea documentului executoriu.

Referitor la prejudiciul material, menționează că, prin decizia Curții de Apel Bălți din 18.12.2014 s-a încasat de la Todirița Sergiu în beneficiul său contravaloarea bunului mobil în sumă de 25 252,22 euro și 6 240 lei. Prin încheierea executorului judecătoresc Olga Zaharescu din 21.09.2015 s-a admis cererea creditorului privind calcularea dobânzii, fiind dispusă încasarea de la Todirița Sergiu în beneficiul lui a

dobânzilor de întârziere calculate până la 21.09.2015 în mărime de 3749,92 euro și 1051,57 lei. Astfel, că suma prejudiciului material cauzat constituie 29 002,14 euro și 7 291,57 lei.

Referitor la prejudiciul moral, invocă că acesta i-a fost cauzat ca urmare a aplicării actului justiției contrar normelor materiale și procesual civile, apreciindu-l la suma de 100 000 lei.

Solicită reclamantul, constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului material în mărime de 29 002, 14 euro și 7 291, 57 lei, prejudiciului moral în mărime de 100 000 lei, și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 ianuarie 2016 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Emilian Alexandru a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016 s-a admis apelul declarat de Emilian Alexandru, s-a casat hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 ianuarie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii, fiind constatată încălcarea dreptului reclamantului Emilian Alexandru la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Emilian Alexandru suma de 15 000 lei, cu titlu de compensație morală pentru încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și suma de 1000 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate.

La 16 septembrie 2016, Emilian Alexandru prin intermediul reprezentantului, avocatul Selchin Igor, a declarat recurs, solicitând admiterea recursului și modificarea deciziei instanței de apel în partea respingerii pretențiilor, în sensul încasării integrale a sumelor solicitate prin cererea de chemare în judecată.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia contestată în partea respingerii cerințelor, prin faptul că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Conchide că la caz, urmează a fi aplicate în direct prevederile Convenției CEDO, precum și practica CEDO, conform cărora executarea unei hotărâri judecătorești trebuie privită ca o parte integrantă a procesului, iar atunci când autoritățile sunt obligate să acționeze pentru executarea unei hotărâri judecătorești și nu o fac, inacțiunea lor poate angaja responsabilitatea statului la repararea prejudiciului.

În acest sens, menționează că, a avut o așteptare legitimă în ceea ce privește respectarea dreptului la încasarea prejudiciului material, iar din vina instanței de judecată a fost anulată măsura de asigurare, fapt care a dus la imposibilitatea executării unei hotărâri irevocabile.

La 26 septembrie 2016, cerere de recurs a declarat și Ministerul Justiției, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a supus verificării corespunzătoare legalitatea și temeinicia hotărârii contestate, fapt ce contravine prevederilor art. 373 alin. (1) CPC.

Invocă încălcarea de către instanța de apel a normelor de drept material ce reglementează examinarea acțiunilor privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, în condițiile când executorul judecătoresc a reacționat imediat la toate cererile intimatului și a întreprins măsurile posibile care puteau a fi întreprinse în mod rațional în scopul executării documentului executoriu vizat.

Cu referire la pretenția de încasare a prejudiciului material, relevă că, statul nu a avut și nu are careva obligații pecuniare față de intimat, iar încasarea sumei datorate din contul bugetului de stat prin schimbarea debitorului este inadmisibilă.

În partea ce ține de încasarea prejudiciului moral, consideră că instanța de apel neîntemeiat a dispus încasarea sumei date în condițiile în care pricina nu a fost examinată sub toate aspectele.

Referitor la termenul declarării recursurilor, Colegiul menționează că acestea au fost declarate în termen, deoarece decizia instanței de apel a fost emisă la 19.05.2016, iar potrivit scrisorii de însoțire a Curții de Apel Chișinău, urmează că copia deciziei integrale a fost expediată părților la 18.07.2016 (f.d.228 Vol. I), la materialele dosarului existând doar dovada recepționării deciziei de către reprezentantul recurentului Emilian Alexandru, avocatul Selchin Iurie (f.d.11 Vol II), iar dovada recepționării deciziei de către Ministerul Justiției la actele cauzei lipsește. Astfel, recursurile au fost depuse cu respectarea termenului de două luni prevăzut de art. 434 CPC.

Verificând în limitele invocate în recurs legalitatea hotărârii atacate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursurile declarate de către Emilian Alexandru și Ministerul Justiției, cu menținerea deciziei instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

În conformitate cu art. 2 alin. (1) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr.87 din 21 aprilie 2011, orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de

chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă.

Din contextul normei citate rezultă că, orice persoană poate pretinde la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, dacă se constată o atare încălcare.

Caracterul unitar al procesului civil impune respectarea garanțiilor ce caracterizează dreptul la un proces echitabil atât în faza judecătorești, cât și în cea a executării.

Urmează de evidențiat și faptul că art. 6 din Convenție garantează fiecărei persoane dreptul de acces la justiție, urmat de dreptul la executarea deciziilor judecătorești definitive (cauza *Hornsby împotriva Greciei*, hotărârea din 19 martie 1997, CEDH 1 997-II, § 40). Acest drept nu poate obliga totuși un stat să execute fiecare hotărâre cu caracter civil oricare ar fi aceasta și oricare ar fi împrejurările, în schimb, statului îi revine sarcina de a se dota cu un arsenal juridic adecvat și suficient, pentru a asigura respectarea obligațiilor pozitive care îi incumbă.

Din materialele dosarului s-a constatat că, la 09 martie 2010 Emilian Alexandru s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Todirița Sergiu, prin care a solicitat restituirea contravalorii bunurilor mobile în sumă de 40 000 euro și a veniturilor obținute în sumă de 22 250 dolari SUA.

Prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 26 aprilie 2010 a fost dispusă aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile - autocamion de model Mercedes 934.03 și o semiremorcă, inclusiv pe bunurile imobile și conturile bancare ale pârâtului Todirița Sergiu (f.d.20).

Tot actele cauzei atestă că, în aceeași zi, reclamantul a depus cerere de intentare a procedurii de executare în vederea executării măsurii asigurătorii aplicate, fiind astfel intentată procedura executorie nr. 9-286 în vederea executării documentului executoriu nr.2-1119 /2010 din 26.04.2010 și aplicat sechestrul asupra bunurilor pârâtului.

Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 14 aprilie 2011 cererea de chemare în judecată a lui Emilian Alexandru înaintată împotriva lui Todirița Sergiu privind revendicarea valorii bunurilor a fost scoasă de pe rol, fiind dispusă anularea tuturor măsurilor asigurătorii aplicate prin încheierea din 26.04.2010.

Drept urmare, la cererea debitorului Todirița Sergiu, prin încheierea executorului judecătoresc din 04.05.2011 s-a dispus ridicarea sechestrului de pe bunurile imobile ale acestuia.

Astfel, la 06.05.2011 debitorul Todirița Sergiu a înstrăinat bunurile imobile pe care le avea în proprietate, fapt ce rezultă din copia extrasului Registrului bunurilor imobile (f.d.46-48).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 06 septembrie 2011, încheierea Judecătoriei Ungheni din 14 aprilie 2011 a fost casată, cu restituirea pricinii spre rejudecare.

La 26 mai 2014, Judecătoria Ungheni a emis hotărâre de respingere a cererii de chemare în judecată, anulând măsurile de asigurare aplicate prin încheierea din 26 aprilie 2010.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2014, s-a casat integral hotărârea Judecătoriei Ungheni din 26 mai 2014 și s-a emis o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii înaintate de Emilian Alexandru, fiind încasat de la Todirița Sergiu în beneficiul lui Emilian Alexandru contravaloarea cotei-părți a bunului imobil în sumă de 25 252, 22 euro și cheltuielile de judecată în sumă de 6 240 lei.

Decizia Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2014 a fost menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 08 iulie 2015.

Între timp, la 09.02.2015 creditorul urmăritor Emilian Alexandru a prezentat spre executare silită documentul executoriu. La aceeași dată, prin încheierea executorului judecătoresc nr.084-329/2015, a fost intentată procedura de executare a documentului executoriu nr.2-15/2014 din 26.05.2014, cu acordarea debitorului a unui termen de executare benevolă de 15 zile.

S-a constatat că, în cadrul procedurii de executare, debitorului i-au fost aplicate măsuri de asigurare a executării prin aplicarea interdicției la Camera Înregistrării de Stat, Ministerul Tehnologiei Informaționale, Departamentul de documentare a populației, Direcția înregistrare a transportului calificarea conducătorilor auto și la ÎS Cadastru, iar în urma verificării bazelor de date deținute de aceste autorități, executorului judecătoresc i-a fost comunicat că debitorul nu figura în calitate de asociat la societățile comerciale înregistrate în Registrul de stat al persoanelor juridice, întreprinzătorilor individuali și nu dispunea de careva bunuri. Aceleași investigații efectuate în cadrul procedurii de executare au demonstrat că debitorul nu dispune de conturi bancare sau mijloace financiare pasibile de urmărit în contul achitării datoriei.

De asemenea, din conținutul raportului executorului judecătoresc cu privire la cauzele neexecutării documentului executoriu din 26.05.2014, rezultă că în limita competenței atribuite de lege executorul a întreprins toate măsurile în vederea executării documentului executoriu.

Totodată, prin încheierea executorului judecătoresc din 21.09.2015 a fost admisă cererea creditorului privind calcularea dobânzii, fiind dispusă încasarea de la Todirița Sergiu în beneficiul lui Emilian Alaxandru a dobânzilor de întârziere calculate până la 21.09.2013 în mărime de 3749,92 euro și 1051,57 lei.

În consecință, prin încheierea executorului judecătoresc din 23.09.2015 s-a dispus restituirea fără executare creditorului urmăritor Emilian Alexandru a documentului executoriu nr. 2-15/2014 din 26.05.2014, emis de Judecătoria Ungheni.

În cazul de față, înaintând prezenta acțiune în judecată, Emilian Alexandru pretinde că a fost încălcat termenul rezonabil la executarea hotărârii judecătorești, și anume, a deciziei Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2014, menținută prin decizia

Curții Supreme de Justiție din 08 iulie 2015, prin care s-a dispus încasarea de la Todirița Sergiu în beneficiul lui Emilian Alexandru a contravalorii cotei părți a bunului mobil în sumă de 25 252,22 Euro și a sumei de 6240 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Conform art. 2 alin. (2), (3) și (6) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr.87 din 21 aprilie 2011, repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se face doar în măsura în care încălcarea a avut loc din cauze ce nu pot fi imputate exclusiv persoanei care a depus cererea de reparare a prejudiciului (denumită în continuare reclamant).

Prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se repară indiferent de vinovăția instanței de judecată, a organului de urmărire penală, a organului responsabil de executarea hotărârilor judecătorești sau a instituției de stat debitoare.

Mărimea reparației prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești se stabilește de instanța de judecată în fiecare caz în parte, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a fost comisă încălcarea, precum și de pretențiile invocate de reclamant, de complexitatea cauzei, de comportamentul reclamantului, de conduita organului de urmărire penală, a instanței de judecată și a autorităților relevante, de durata încălcării și de importanța procesului pentru reclamant.

Conform art. 5 alin. (1) din Legea menționată, în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral, material, precum și a costurilor și a cheltuielilor de judecată.

Colegiul civil, comercial și de contencios lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel corect a concluzionat că, în cazul dat, a fost încălcat dreptul recurentului Emilian Alexandru la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Prin urmare, ținând cont de normele legale citate, care reglementează repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, de circumstanțele pricinii, precum și de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului și practica judiciară a instanțelor naționale, Colegiul conchide că, instanța de apel corect a încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Emilian Alexandru suma de 15 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, sumă care este una echitabilă, reală și corespunde

suferințelor cauzate prin tergiversarea executării hotărârii judecătorești din 18 decembrie 2014, devenită irevocabilă la 08 iulie 2015.

Ma mult că, hotărârea judecătorească în privința căreia se pretinde tergiversarea executării nu poate fi executată din motivul lipsei bunurilor în proprietatea debitorului, drept consecință a emiterii de către instanța de judecată a actului judecătorec de ridicare a sechestrului aplicat în vederea asigurării acțiunii, astfel că repararea prejudiciului moral îi este imputabilă statului.

Cu referire la repararea prejudiciului material cauzat prin încasarea de la buget a sumelor de 29 002,14 euro și 7291,57 lei, Colegiul menționează că instanța de apel corect a reținut că, Ministerul Justiției nu poate fi obligat să execute din contul statului o obligație care îi revine nemijlocit unui debitor privat.

În susținerea opiniei instanța de recurs invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în care Curtea notează că responsabilitatea statului pentru executarea unei hotărâri judecătorești pronunțate împotriva unei companii private nu se extinde mai departe decât pînă la implicarea organelor de stat în procedurile de executare (a se vedea Shestakov v. Russia (dec), nr.48757/99).

Mai mult, principiul conform căruia hotărârile judecătorești trebuie executate, nu poate fi interpretat ca o obligație a statului să răspundă pentru un debitor privat, în caz de insolvabilitate a acestuia.

În asemenea circumstanțe, instanța de recurs reiterează că, la executarea unei hotărâri judecătorești în care debitor este o persoană privată, responsabilitatea Statului nu se extinde dincolo de procedura de executare, iar sarcina autorităților naționale în asemenea cauze este de a pune la dispoziția creditorului un mecanism - (organele de executare, executori judecătorești), dar nu de a se substitui debitorul și a achita sumele indicate în hotărârile judecătorești.

Prin prisma prevederilor art. 94 alin. (1) CPC, instanța de recurs consideră justă soluția instanței de apel și în privința încasării de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Emilian Alexandru a sumei de 1000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Din motivele expuse, Colegiul consideră că decizia adoptată de instanța de apel corespunde cerințelor art. 239 CPC, fiind apreciate corect toate probele prezentate de părți, toate circumstanțele cauzei fiind complet constatate, pricina fiind examinată cu respectarea normelor de drept material și procedural.

În asemenea împrejurări, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că argumentele invocate de recurenți nu pot constitui temei de admitere a recursului declarat, dat fiind că se combat cu cele invocate mai sus și se axează asupra circumstanțelor, care au fost constatate și elucidate pe deplin pe parcursul judecării cauzei de către instanța de apel.

Astfel, reieșind din considerentele menționate și având în vedere că, circumstanțele pricinii au fost constatate de instanța de apel, care a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corect

normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursurile declarate de Emilian Alexandru prin intermediul reprezentantului, avocatul Selchin Igor și Ministerul Justiției, cu menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin.(1) lit.a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se resping recursurile declarate de Emilian Alexandru prin intermediul reprezentantului, avocatul Selchin Igor și Ministerul Justiției.

Se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Emilian Alexandru împotriva Ministerului Justiției, intervenienți accesorii executorii judecătorești Zaharescu Oleg și Țăruș Aurelia privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecător

Valentina Clevadî

judecători

Iuliana Oprea

Mariana Pitic

Ion Druță

Oleg Sternioală